

УДК 7.038.42:687.016«19»

## ДОСЛІДЖЕННЯ ХУДОЖНЬО-КОМПОЗИЦІЙНОГО НАПРЯМКУ МІНІМАЛІЗМ

Студ. А.В. Стависька, гр. МГДк1-18  
Науковий керівник доц. Кокоріна Г.В.  
Науковий керівник доц. Кудрявцева Н.І.  
Київський національний університет технологій та дизайну

**Мета і завдання.** Мета дослідження полягає в аналізі формальних ознак мінімалізму як течії сучасного мистецтва та особливостей прояву мінімалізму в моді ХХ століття. В ході роботи були виконані наступні завдання: проаналізовано сутність естетики мінімалізму; вивчено обставини відродження напрямку мінімалізму в дизайні костюма другої половини ХХ – початку ХХІ століть; виявлено особливості мінімалізму в моді останніх сезонів.

**Об'єкт та предмет дослідження.** Об'єктом дослідження в даній роботі являється процес історичного розвитку естетики мінімалізму в дизайні одягу. Предмет дослідження – засоби художньої виразності мистецтва костюма, орієнтованого на мінімалізм.

**Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів.** Наукова новизна роботи полягає у систематизації підходів напрямку мінімалізму в дизайні костюма різних історичних періодів. Практичне значення дослідження ґрунтується на можливостях використання отриманих результатів для цілей проектування сучасного одягу.

**Результати дослідження.** Мінімалізм в пластичних мистецтвах ХХ століття означає ефект простоти та чіткої функціональності. Цей напрямок тісно пов'язаний з іншими модерністськими та постмодерністськими течіями: конструктивізмом, поп-артом, абстракціонізмом, дадаїзмом [1]. В дизайні одягу мінімалізм почав свій розвиток з 1910-х років, коли Маріано Фортуні, Габріель Шанель та Мадлен Віоне припинили використовувати корсети, рюші та оборки і обрали в якості головних засобів створення модного образу форму та конструкцію. Форма одягу тепер стала ґрунтуватися на базі простих геометричних фігур (прямокутника, кола або сегменту), а у виборі колориту дизайнери віддавали перевагу невеликій кількості простих кольорів. Всі ці засоби відповідали загальній тенденції демократизації моди, її орієнтації на потреби середнього класу [2]. Друга хвиля мінімалізму співпадає з актуалізацією молодіжної моди в 1960-х роках. В мистецтві – це час народження мінімаларту як завершеної естетичної системи. Найбільш успішні дизайнери, П'єр Карден, Ів Сен-Лоран, Андре Курреж, Мері Куант та інші, створюють моду, котра використовує нові матеріали, функціональний крій, обмежене декорування. З початку 1990-х і по теперішній час інтерес до мінімалізму в дизайні костюма не спадає. Келвін Кляйн, Йоджи Ямамото, Жиль Сандер, Джорджіо Армані – дизайнери, кожен з яких доповнював поняття мінімалізму. Підсилюючи прагматичні підходи до дизайну одягу, вони виводили мистецтво костюма з кризи, в якому воно опинилося [3].

**Висновки.** Мода ХХ століття була циклічною, тривалість циклу – близько 40 років. Пік мінімалізму припадав на 1920-ті, 1960-ті та 1990-ті роки. Ці періоди актуалізації мінімалізму об'єднують обставини суспільного розвитку і особливості мистецтва. В періоди мінімалізму модний образ помітно омолоджувався, замість сексуальності пропагувався унісекс. Мінімалізм у складні часи грав роль «паузи» у відродженні моди, він завжди і ставав популярним у періоди суспільних змін.

**Ключові слова:** мода, дизайн костюма, мінімалізм, проектування одягу.

### ЛІТЕРАТУРА

1. Грицанов А.А., Можейко М.А. Постмодернізм. Енциклопедія. Минск: Книжний дом, 2001. 1097 с.
2. Ермилова Д. Ю. История домов моды. Москва : Юрайт, 2019. 443 с.
3. Лоро Д. Искусство жить просто. Как избавиться от лишнего и обогатить свою жизнь. Москва : Альпина Паблишер, 2014. 450 с.